

måde. Sømandsskattekontorets erfaringer viser, at opgørelsen af et ejendomsunderskud efter danske regler ret let kan foretages, hvor man – som i de nordiske lande – opererer med en af offentlig myndighed fastsat ejendomsværdi. Opgørelsen vil imidlertid vanskeliggøres, når der er tale om en bolig i lande som f. eks. England, hvor man ikke kan benytte sig af en sådan fastsat ejendomsværdi.

For så vidt angår sømænd på danske skibe med bopæl i de nordiske lande, der beskattes i henhold til sømandsskatteovens kapitel II, sørger Sømandsskattekontoret for, at der ydes ligningsmæssige fradrag efter begæring. Erfaringen viser, at denne ordning er relativt enkel at administrere, idet man med bistand af de nordiske sømandsskattekontorer kan indhente de relevante oplysninger og attestationer fra de pågældende sømænds bopælskommuner.

Helt anderledes og betydeligt mere kompliceret vil det være såfremt ligningsmæssige fradrag også skal kunne indrømmes udenlandske sømænd med bopæl uden for de nordiske lande.

Det må i det hele skønnes, at der, selv under benyttelse af et detaljeret ansøgningsblanketmateriale, vil opstå betydelige praktisk-administrative vanskeligheder, såfremt der åbnes adgang for ligningsmæssige fradrag for sådanne sømænd. Det må herved erindres, at der i en del tilfælde vil være givet fradrag for sådanne udgifter ved sømandens beskatning i hjemlandet, således at der i realiteten ikke er grundlag for at indrømme fradragene ved sømandsbeskatningen. Endvidere bemærkes, at der efter lovforslaget indrømmes udenlandske søfolk et særligt fradrag på 300 kr. månedligt, og at der som begrundelse herfor i lovforslagets bemærkninger bl. a. er anført, at de udenlandske søfolk ikke vil kunne opnå ligningsmæssige fradrag i indkomsten således som danske søfolk.

For en særlig persongruppe er der i Norge og Sverige adgang til at indrømme ligningsmæssige fradrag. Det drejer sig om søfolk, der

er henholdsvis norske eller svenske statsborgere, og som har bopæl i udlandet. Om den svenske ordning, der omfatter ca. 50 ansøgninger om året, er det oplyst, at selv om den for så vidt er indarbejdet, medfører den et betydeligt administrativt besvær, som navnlig vedrører vanskeligheden ved at vurdere de indkomne oplysninger.

Det må antages, at der ikke her i landet kan gennemføres en tilsvarende ordning begrænset alene til søfolk, der er danske statsborgere og har bopæl i udlandet. Ordningen måtte i givet fald også omfatte statsborgere i en række andre lande, med hvem Danmark har indgået aftalemæssige bestemmelser om, at statsborgere i vedkommende land ikke må stilles ringere end danske statsborgere. Der ville blive tale om væsentligt flere tilfælde end efter den svenske ordning, og de tidligere anførte administrative vanskeligheder ved en generel ordning med ligningsmæssige fradrag til udenlandske søfolk ville gøre sig gældende i betydeligt omfang.

Man finder herefter i det hele ikke, at der bør indrømmes ligningsmæssige fradrag til udenlandske søfolk, der beskattes efter sømandsskatteovens kapitel III.

Forsåvidt angår spørgsmålet om at indrømme 2 personfradrag til udenlandske søfolk, der er gift, bemærkes, at der også vil være forbundet administrative vanskeligheder hermed. Vanskelighederne vil dog her ikke være særlig omfattende. Det vil også her gælde, at hustruens personfradrag i nogle tilfælde vil være udnyttet ved beskatning i hjemlandet, således at der for så vidt ikke er grundlag for at indrømme sømanden 2 personfradrag. Under hensyn til, at der dog i en del tilfælde vil blive tale om en overskatning af de gifte udenlandske søfolk, såfremt der kun indrømmes dem 1 personfradrag, kan man herefter være enig med organisationerne i, at der bør indrømmes udenlandske søfolk, der godtgør, at de er gifte, 2 personfradrag. Ændringsforslag i overensstemmelse hermed vil blive fremsendt til udvalget.

Svend Jakobsen.

/ Niels Opstrup.